

Ob dnevu žetve
s prazno mero
jokal bom pred Tabo
v bedi, v sili.

Ti, o Bog, takrat
se mojih ptic
usmili — — —

JOŽA VOVK

PESEM POSLEDNJEGA

Pod nebo se vzpenjam
kot ob suši truden klas.
Komaj komaj droben glas
vaš me doseže.

Daleč, daleč šli ste vsi
pred mano. Zdaj sem sam.
Kot da pota ne poznam
v življenje in v nebo.

Ah, ne kličite me več,
dobro mi je, ko šibak
poslednji grem po poti
in ostanem sebi le enak.